

TOESPRAAK 25 april 2010

Door Kepala Negara mr. J.G. Wattilete
Congrescentrum Orpheus Apeldoorn

Geachte aanwezigen,

Vorige week zaterdag 17 april 2010 hebben velen onder inauguratie van de nieuwe President van de RMS in Bemmelen mogen meemaken. Een geweldige dag. Een buitengewoon indrukwekkend gebeuren waarvan wij in **alle vrijheid** hebben kunnen genieten.

60 jaar geleden is op 25 april 1950 in Ambon de Republiek Maluku Selatan geproclameerd.

Een zeer belangrijk moment in de geschiedenis van het Molukse volk. Immers op deze dag heeft het Molukse volk haar wil om vrij te zijn van iedere vorm van onderdrukking kenbaar gemaakt. Feit is echter, dat de viering van de onafhankelijkheid van de RMS in Maluku **niet** kan worden gevierd. Elke poging daartoe leidt tot arrestaties, martelingen en langdurige gevangenisstraffen.

Vandaag vieren wij vieren hier samen wel **in vrijheid** in Apeldoorn de proclamatie van de onafhankelijkheid van de Republiek der Zuid-Molukken.

Uit de voorgaande vergelijking blijkt de noodzaak verder te gaan met de RMS.

Uiteraard zijn er velen onder u die denken en zeggen dat het allemaal erg lang duurt. 60 jaar in een mensenleven is een lange periode. Maar in de geschiedenis van een volk op weg naar haar vrijheid is 60 jaar slechts een korte periode. Vergelijk de weg naar vrijheid met de periode dat een volk is onderdrukt. Maluku is 350 jaar onderdrukt door de Spanjaarden, Portugezen, Nederlanders, Japanners. Intussen wordt het Molukse volk ruim 60 jaar door de Javanen onderdrukt. Meer dan 400 jaar onderdrukking van het Molukse volk tegenover 60 jaar vrijheidsstrijd maakt 60 jaar slechts in tijd uitgedrukt een fractie.

Deze strijd kan alleen tot succes leiden indien wij allen ons realiseren, dat wij slechts een schakel zijn in de lange weg naar vrijheid. Natuurlijk willen wij allemaal het grote moment meemaken, maar dit hoeft niet. Ook als wij het doel

zelf niet bereiken is het RMS-streven een noodzaak. De RMS staat voor vrijheid en welvaart van het Molukse volk. Zonder de RMS zal het Molukse volk nimmer in vrijheid en welvaart kunnen leven. In deze overtuiging gaan wij verder tot het moment van de overwinning hoe lang deze strijd ook mogen voortduren.

In afgelopen 60 jaar heeft de RMS alle aanslagen op haar bestaan overleefd. Ontelbare politieke organisaties zijn sinds 1951 opgericht. Veel van deze organisaties bestaan al lang niet meer. Er zullen weer nieuwe organisaties ontstaan, maar enkel de RMS-regering als enige legitieme vertegenwoordiger van de RMS zal overeind blijven. De RMS-regering is dan ook de enige constante factor in de strijd. Hierdoor heeft de RMS tot op heden kunnen overleven.

Als ik thans de balans opmaak na 60 jaar RMS constateer ik het volgende.

Ondanks alle tegenslagen, aanslagen op het bestaan van de RMS, zeg ik u dat er reden tot optimisme is. Ik zal u uitleggen waarom.

Allereerst hebben wij als RMS aangetoond, dat de NKRI er niet in is geslaagd de RMS te vernietigen. Pogingen daartoe door de NKRI, met hulp van Nederland, en afvalligen binnen de RMS, zijn grandioos mislukt.

De inauguratie van ondergetekende als nieuwe president op 17 april 2010, maar ook vandaag toont aan hoeveel kracht de Molukse gemeenschap heeft. Wij beschikken over zoveel potentie, dat wellicht de RMS zijn eigen kracht onderschat. Het was voor velen dan ook een groot genoegen te zien hoe rijk de Molukse cultuur is en vooral jongeren hebben laten zien, dat zij in staat zijn de Molukse cultuur uit te dragen. Voor de toekomst van een volk op weg naar vrijheid is dit cruciaal.

Er zijn meerdere redenen om optimistisch te zijn.

Jarenlang heeft de RMS-regering zich ingezet om het ondergrondse RMS-netwerk in Maluku te herstellen. Om vervolgens het RMS-netwerk bovengronds te krijgen. Ik kan u zeggen, dat hier veel tijd, geld en energie in is gestopt. Maar het is gelukt. Binnen de grenzen van het mogelijke treedt de RMS ook in Maluku naar buiten toe.

Wie had kunnen dromen, dat RMS-leiders in Nederland zouden komen en hier het recht op zelfbeschikking van het Molukse volk te bepleiten en de schending van de mensenrechten aan de orde te stellen?

Wie had kunnen denken, dat de inauguratie van de nieuwe president van de RMS en de viering vandaag kan worden bijgewoond door een afgezant uit Maluku? Dit is niet langer een stille hoop, maar de keiharde werkelijkheid.

Wie had kunnen vermoeden, dat anno 2010 het grootste aantal politieke gevangenen in Indonesië, RMS-aanhangers zijn?

Wie had kunnen voorspellen, dat de meest bekende mensenrechtenorganisaties Amnesty International en Human Rights Watch de schending van de mensenrechten van RMS aanhangers zouden veroordelen en een internationale campagne voor deze gevangenen zouden opstarten?

Wie had kunnen hopen, dat een van de meest bekende mensenrechtenadvocaten in Indonesië, mr. Johnson Panjaitan, bereid zou zijn de RMS-gevangenen te verdedigen met juridische- en politiek argumenten?

De RMS-geest is uit de fles en gaat niet meer terug in de fles!

Het netwerk in Maluku is intussen behoorlijk uitgebreid. In het netwerk zitten christenen, maar ook moslims, afkomstig uit diverse maatschappelijke geledingen. De barrière van de angst verdwijnt langzaam.

Wij staan dan ook aan het begin van een nieuwe toekomst. Wij gaan grote stappen maken.

De RMS-regering is uitgebreid met nieuwe kabinetsleden, mevrouw Trientje Solisa en de heer ir. Edy Rahantoknam. Ook is een adviesraad gevormd. Hiervan maken op dit moment deel uit mevrouw Frieda Souhuwat-Tomasoa en de heer mr. Raymond Kaitjili. Tevens heb ik tot hoofd van mijn staf de heer Crams Nikijuluw benoemd.

Een andere positieve ontwikkeling is dat onze financiële middelen groeien. Maar wij hebben nog veel meer financiële steun nodig. Ik roep dan ook: “wordt vandaag lid van het Fonds Perdjungan.” Uw financiële steun is onmisbaar. Laat zien dat u bereid bent een bijdrage te leveren aan de strijd. U kunt zich inschrijven bij de tafel van het Fonds Perdjungan.

De koers van de RMS regering voor de komende jaren luidt als volgt.

Het beginpunt en eindpunt van de RMS is en blijft onveranderlijk:
een onafhankelijke Republiek der Zuid-Molukken.

Dit einddoel zal gefaseerd worden nagestreefd.

Van belang is allereerst dat het Molukse volk zich vrij moet kunnen uitspreken.

Aan de schending van de mensenrechten in de Molukken moet een einde komen. Dit is geen wens of een hoop, dat is een eis. Indonesië, Nederland, de Internationale gemeenschap moet zich goed realiseren, dat wij niet langer zullen accepteren, dat het Molukse volk wordt gemarteld en gevangen gezet wegens de wil om vrij te zijn. Wij zullen met alle middelen die tot onze beschikking staan ons hiertegen verzetten.

In het kader van de internationale lobby zal het recht op vrije meningsuiting en de schending van de mensenrechten volop aandacht krijgen. De lobby zal worden uitgevoerd door een delegatie bestaande uit vertegenwoordigers van de RMS-regering, vertegenwoordigers uit Maluku met ondersteuning van de advocaat Johnson Panjaitan. Dit project is erg belangrijk, maar u moet zich beseffen dat dit erg veel geld kost.

Om de nieuwe koers van de RMS-regering te kunnen verwezenlijken zal het RMS netwerk nog verder worden verbreed. U zult verbaast zijn wie op dit moment al deel uit maken van dit netwerk. Uit veiligheidsoverwegingen kan ik u geen namen noemen. Geloof mij, en Indonesië schrik niet, velen in Maluku, christenen en moslims, van laag geschoolden tot academici, maken intussen deel uit van dit RMS-netwerk. Zij vormen de basis voor de toekomst van de RMS. De wil om vrij te zijn zal steeds breder worden gedragen en steeds harder gaan klinken in Maluku. Om dit mogelijk te maken is veel, erg veel geld nodig. Daarom nogmaals mijn oproep meldt u aan bij het Fonds Perdjuangan

Vrijheid van politieke meningsuiting in Maluku. Geen enkele RMS aanhanger meer achter de tralies moet onze inzet zijn voor de komende jaren. Is dit gerealiseerd dan zal hebben wij een reuzensprong gemaakt in de strijd.

De volgende onvermijdbare stap is, dat Indonesië en de internationale gemeenschap zal moeten luisteren naar de stem van het volk in vrijheid afgelegd.

Ik nodig Indonesië langs deze weg dan ook uit: geef het Molukse volk haar onvervreemdbaar recht vrij te kunnen spreken op haar geboortegronden terug!

Ik roep Indonesië vervolgens op met de RMS in dialoog te gaan. De RMS heeft op 25 april 1950 reeds gekozen voor onafhankelijkheid, maar als de internationale gemeenschap en Indonesië twijfelt of het Molukse volk nog steeds vrij wil zijn van onderdrukking en armoede, dan kan een referendum een uitstekend middel zijn de wil van het volk te toetsen. Waarvoor het Molukse volk ook kiest. De RMS is niet bang voor de uitkomst. Wij zijn er van overtuigd dat het Molukse volk anno 2010 na 60 jaar Indonesische onderdrukking, een oorlog met duizenden slachtoffers, en een leven ver onder de armoedegrens, zal kiezen voor de RMS.

Op deze wijze kan de RMS kwestie zonder verdere onderdrukking, zonder geweld maar langs een vreedzame weg tot een oplossing worden gebracht. Maluku wordt bevrijd van het RMS-stigma en Indonesië wordt eindelijk verlost van haar RMS-trauma. Het is beter om met de RMS zaken te doen dan te blijven proberen de RMS te vernietigen. Dit zal niet lukken.

Het leiderschap van de RMS vergt ook aandacht voor andere problemen.

De RMS-regering zal in de komende tijd actief betrokken zijn bij al hetgeen de Molukse gemeenschap bezig houdt. Wij willen daar waar mogelijk oog hebben voor de problemen binnen onze samenleving. De Molukse gemeenschap moet weer terug komen op de politieke agenda. Het is voor politiek Den Haag verstandiger te luisteren naar de noden van de Molukse gemeenschap dan te denken, dat alles goed gaat. De geschiedenis heeft ons geleerd waartoe dat kan leiden

De politiek moet rekening houden met de Molukse gemeenschap als het gaat om haar politieke wensen. De politieke verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering voor het onvoltooid dekolonisatieproces is geen verleden tijd. Dat is echt een misverstand. Hoe de loop van de geschiedenis ook is geweest. Er is geen reden om zich achter deze geschiedenis te verbergen als het jaar om de

verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering voor de politieke toekomst van Maluku.

Ook andere knelpunten verdienen aandacht. Problemen van Molukse jongeren op de arbeidsmarkt en achterstand van Molukse jongeren in het onderwijs raakt de RMS-strijd en dus ook de RMS-regering. De onzekere toekomst van de Molukse wijken vergt eveneens aandacht. De Molukse gemeenschappen moeten zich weer leren organiseren. Een vertegenwoordiging binnen een wijk is een noodzaak. Het accepteren van deze vertegenwoordiging door de gemeenschap is evenzeer noodzakelijk. Wil de Molukse gemeenschap voortleven in de bestaande wijken dan is een goede lokale organisatie een absolute voorwaarde. De passieve houding van de Molukse lokale gemeenschappen moet voorbij zijn. Alleen op deze wijze kan het voortbestaan van de Molukse gemeenschap in wijkverband worden gegarandeerd. Daar waar mogelijk zullen wij een bijdrage leveren en kunt u een beroep op ons doen.

De RMS regering in zijn nieuwe samenstelling, ondersteund door een adviesraad en staf, is er klaar voor.

Wij gaan er door tot het einddoel een vrij en welvarend Maluku is bereikt!